

Formanden: Efter Bestaffenheden af de stillede Forslag vil jeg ansee det for rigtigst at dele Behandlingen i to Affnit. § 1 i Lovforslaget, til hvilken der vel ikke er stillet Ændringsforslag, men hvori der selvfølgelig vil være at foretage Forandring, som Følge af den senere Afstemning, maa være forbeholdt til det sidste Affnit, og jeg skal udtrykkelig bemærke, at, foruden at Summen i § 1 som Resultat af de Summer, der ansføres i de følgende Paragrapher, bliver at forandre i Henhold til Afstemningen over disse, vil ogsaa den Henvisning til de følgende Paragrapher, der findes i Slutningen af Paragraphen, nemlig deels til §§ 7—15, deels til § 16, være at forandre, dersom Forslaget om at indsætte en ny Paragraph bliver vedtaget. Det Affnit, jeg sætter først under Forhandling, er Lovforslagets §§ 2—12 indbefattede, samt endvidere §§ 14, 15 og 16, altsaa hele Lovforslaget med Undtagelse af §§ 1 og 13. Til dette Affnit høre de i Betænkningen under Nr. 1—7 og under Nr. 14 opførte Ændringsforslag samt det af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet til § 12 stillede Ændringsforslag, hvorimod de i Betænkningen under Nr. 8—13 opførte Ændringsforslag, der alene vedrøre § 13, ville henhøre til det følgende Affnit af Forhandlingerne. — Forhandlingerne ere saaledes aabnede. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Berg): Udvalget har i det Hele taget ikke fundet Anledning til at stille mange Forslag til Tillægsbevillingsloven for iaar, og til de forskellige Paragrapher, som nu ere fattede under Behandling, vil der derfor heller ikke findes ret mange Forslag. Forslaget under Nr. 1 antager jeg, at jeg tør forbigaa. Forslaget under Nr. 2 gaaer ud paa at nægte Pensionstillæg til pensioneret Toldforvalter, Etatsraad Kjær, som Ministeriet har troet at maatte tilstaae ham. Efterhaanden som Fernbanevæsenet udvilligede sig, er der fra 1856 blevet bevilget forøgede Beløb til Toldopslynets Forstærkning. I Mæret 1860 foreslog den da-

værende Regjering i Udkastet til Tillæg til Normalbudgettet for 1860—62, at der skulde deels oprettes nye Embeder, og deels tilstaaes en Deel Toldembedsmænd ved Toldstederne langs Fernbanelinien i Sjælland en fast Forhøjelse, istedetfor at de tidligere havde modtaget et Honorar af et vist, med et rundt Tal bevilget Beløb. Dette nægte imidlertid Rigsraadet at gaae ind paa, og siden er der ikke gjort noget Forsøg i denne Retning, ihvorvel Regjeringen ved den næste Tillægsbevillingslov reserverede sig senere at optage denne Sag. Af dette Beløb til Toldopslynets Forstærkning har den her omhandlede Embedsmand erholdt 400 Rbd., og af disse 400 Rbd. har Finantsministeriet nu meent, at der burde tillægges ham Pension, som om de havde været en Deel af hans faste Løn. Udvalgets Fleertal har ikke kunnet dele denne Betragtning. Det vil sees, at vedkommende Pensionist allerede har Noget over 1700 Rbd. af sin Lønning som Toldforvalter, og han maa altsaa have haft en Løn af over 2500 Rbd. i Korsør, foruden de 400 Rbd., som have været ham tilstaaede som Honorar. Efter Lov af 11te Marts 1851 er der bestemt en Lønning af 1500 Rbd. for Toldforvalteren i Korsør, og da det tør antages, at Vedkommende har hørt til de Ældste, har han og efter denne Lov haft et Tillæg af 500 Rbd., altsaa 2000 Rbd. Det Dvorige tør det maaste antages, at han har haft fra tidligere Stillinger, og altsaa har han været lønnet med en Deel over det, som efter denne Lov er bestemt som Lønning for dette Embede. Han har desuden et Pensions-tillæg fra en tidligere Stilling af 178 Rbd., saa at hans hele Pension nu beløber sig til henimod 2000 Rbd. Udvalgets Fleertal har troet, at her ikke var Anledning til at forhøje en saadan Pension, og man har ligeledes frygtet for, at det kunde drage Conseqventer efter sig, dersom man gik ind paa at betragte det af mig omtalte, til Opslynets Forstærkning tilstaaede, Honorar som et Tillæg til Vedkommendes faste Lønning. Hvilke Conseqventer dette maatte kunne drage efter sig,